

خَطِ دَوْمِ پوُلُسِ بَلَدِه ایمانداری قُرْنُتُس

دُعا و سلام

۱ از طرفِ پوُلُسِ که دَ خاست-و-ارادهِ خُدا
رِسُولِ عیسیٰ مَسِیحِ اَسْتِه و از طرفِ بَرار
موتائوسِ بَلَدِه جماعتِ ایماندارای خُدا که
دَ شارِ قُرْنُتُس اَسْتِه و بَلَدِه تمامِ مُقَدَّسینِ که دَ
سراسرِ اَخیَا^a اَسْتِه: ۲ فِیض و سلامتی از طرفِ
آتهِ مو خُدا و مَولا عیسیٰ مَسِیحِ نَصیبِ شُمو
شُنِه.

^a ۱:۱ مُلکِ یونان یگ وخت دَ دُو منطقه تقسیم بُود:

«مَقَدونیه» و «اَخیَا».

خُدا مَنبِعِ تَمَامِ تَسَلُّیِ هَا اَسْتَه

۳ حمد-و-ثنا دَ خُدا یعنی اَتِه مَولایِ مو عیسیٰ
مسیح که اَتِه رَحمتِ هَا و خُدایِ تَمَامِ تَسَلُّیِ هَا
اَسْتَه ۴ که دَ هر رَنج-و-مُصِیبتِ مو، دَز مو تَسَلُّیِ
مِیدیه تا مو بَتنی دِیگرو ره دَ هر رَنج-و-مُصِیبتی
که بَشه تَسَلُّیِ بَدی، قَد تَسَلُّیِ که خودون مو از
جَانِبِ خُدا یافْتِه. ۵ چُون دَ اندازِه که رَنجِ هَا
مسیح دَ و جُودِ مو پَریمو مَوشه، دَ امزُو اندازِه
تَسَلُّیِ ام دَ و سِیلِه مسیحِ پَریمو دَز مو دَدِه مَوشه.
۶ اگِه مو دَ رَنج-و-مُصِیبتِ اَسْتی، ای بَلدِه تَسَلُّیِ
و نِجاتِ از شُمو اَسْتِه؛ اگِه مو تَسَلُّیِ پَیدا مُونی،
ای ام بَلدِه تَسَلُّیِ از شُمو اَسْتِه که شُمو دَ و ختِ
تَحْمَلِ رَنجِ هَا که مو ام مِینگری تجربه مُونید.
۷ اُمیدِ مو بَلدِه شُمو ثابِت-و-اَسْتوار اَسْتِه، چُون
مو مِیدنی اُمُو رَقْمِ که شُمو دَ رَنجِ هَا مو
شَرِیکِ اَسْتید، اُمُو رَقْمِ دَ تَسَلُّیِ مو ام شَرِیکِ
مُوشید.

^۸ آی برارو، مو نَمیخاهی که شُمو از رنج های
 که مو دَ ولایتِ آسیا^۹ کشیدی، بے خبر بشید. مو
 از حد کلو زیر فشار بُودی که از توان-و-قُدرت
 مو باله بُود، دَ اندازه که مو حتی از زندگی
 نوُمید شُدی^۹ و دَ دل خُو احساس مُوکدی که
 حُکمِ مرگ مو اعلان شُده. امی چیزا رُخ دَد
 تا مو دَ خودون خُو توکل نکنی، بلکه دَ خُدا
 توکل کنی که مُرده ها ره دُوباره زنده مونه.
^{۱۰} او مو ره امزو رقم خطرِ مرگ نجات دَد و
 نجات میدیه؛ مو دَزو اُمید دَری که بعد ازی
 ام مو ره نجات میدیه. ^{۱۱} شُمو ام قد ازمو دَ
 وسیله دُعاهای خُو کومک مُونید تا بلده فیضی
 که از طریقِ دُعاهای مردُمای کلو دَز مو رَسیده،
 غَدِر کسا بخاطرِ ازمو از خُدا شُکرگزاری کنه.

^a ۱:۸ بلده معلومات دَ باره آسیا دَ فهرست لغاتِ مُشکل
 رُجوع کنید.

تغییر د سفرِ پولس

۱۲ افتخارِ ازمو اینی آسته: وجدان مو شاهدی
می‌دیه که مو قد دل پاک و اخلاصِ خدایی د دنیا
رفتار کده، نه د مطابقِ حکمتِ جسمانی، بلکه
د مطابقِ فیضِ خدا، خصوصاً د برابرِ ازشمو.
۱۳ چون مو هیچ چیزی ره دز شمو نوشته نمونی
بغیر از چیزی که شمو می‌خانید و مو فامید؛ و
ما امیدوار آستم که شمو تا آخر شی ره بفامید،
۱۴ امو رقم که توره مو ره تا اندازه فامیدید،
تا د روزِ آمدونِ مولا عیسیٰ مو مایه افتخار
شمو شنی، امو رقم که شمو مایه افتخارِ ازمو
موشید.

۱۵ قد امزی اطمینان، ما قصد کدیم که اول د
پیشِ ازشمو بییم تا شمو دُو دفعه فیض نصیب
شنید: ۱۶ ما قصد کدیم که شمو ره د راهِ خو
دیده د مقدونیه بورم و از مقدونیه دوباره د
پیشِ ازشمو بییم و شمو مره کومک کده سون

یهُودیه ربی کُنید. ۱۷ آیا وختیکه امی قصد
 ره کدم، دودله بؤدم؟ یا قصدِ ازمه دَ مُطابقِ
 خاستِ انسان آسته که ام «آرے، آرے» موگیه
 و ام «نه، نه»؟^a ۱۸ دَ وفاداری خُدا قسم که
 تورِه ازمو قد شُموام «آرے» و ام «نه» نَبوده.
 ۱۹ چُون باچه خُدا، عیسیٰ مسیح که مو یعنی
 ما و سلوانس و تیموتائوس دَ باره ازو دَ مینکل
 شُمو موعظه کدی، دَ ز شی «آرے» و «نه»
 نَبود، بلکه دَزو همیشه «آرے» آسته. ۲۰ چُون
 هر چیقس وعده های خُدا که دَ وسیله مسیح
 آسته، پگ شی «آرے» آسته؛ امزی خاطر آسته
 که مو دَ وسیله ازو بلده بزرگی-و-جلالِ خُدا
 «آمین» موگی. ۲۱ مگم امو که مو ره قد شُمو
 دَ مسیح اُستوار مونه و مو ره مَسح کده، اُو خُدا

^a ۱:۱۷ از آیه ۲۳ معلوم موشه که پولس دُوباره دَ پیش
 ایماندارای قُرنتس نرفته و دَ اینجی عذر خُو ره پیش
 موکنه.

آسته ۲۲ که مَهْرِ مُلْکِیْتِ خُو ره دَ بِلَه ازمو زده
 و روحِ خُو ره دَ عِنْوَانِ بَیْعَانِه دَ دِل های مو دده.
 ۲۳ ما خُدا ره دَ بِلَه خُو شَاهِدِ مِیْگِیْرِم که دَلِیْل
 دُوباره نَمَدون مه دَ قُرْنَتْس امی بود که نَخَاسْتُم
 شُمو ره سرزَنِش کُنُم. ۲۴ مقصد مه ای نییه
 که مو دَ بِلَه ایمان شُمو حُکْمَرَانِی کُنِی، بَلْکِه
 مو همکار شُمو آستی بلده خوشی شُمو، چراکه
 شُمو دَ ایمان خُو قایم-و-اُسْتَوَار آسْتِیْد.

۲ ا پس دَ دِل خُو تَصْمِیْمِ گِرِفْتُم که دیگه قد
 غَم-و-غُصَّه دَ پِیْشِ شُمو نِیْم، ۲ چُون اگه
 ما شُمو ره غَمْگِی کُنُم، کِی آسته که بلده مه
 خوشی بدیه، بَغَیْرِ اَزْشُمو کَسای که دَ وَسِیْلَه
 ازمه غَمْگِی شُدِیْد؟ ۳ ما اْمُو خَطِ ره ام نُوْشْتِه
 کُدُم^a تا دَ وَخْتِ اَمَدون خُو دَ وَسِیْلَه کَسای
 غَمْگِی نَشْنُم که باید مَرِه خوش کُنه، چُون ما

^a ۳:۲ اِمکان دَرِه که پوْلُس دَمزِی باره بعد از خَطِ اوْل
 قُرْنَتِیَا یِگ خَطِ دِیْگِه ام بلده ایماندارای قُرْنَتْس نُوْشْتِه
 کده بَشِه، و لے دَ دِسْتَرَس نییه.

دَ بَلِه پگ شُمُو اِعْتِمَادِ دَرُم که خوشی ازمه،
 خوشی پگ شُمُو آسته. ^۴ دَ حَقِیْقَت، ما امُو ره
 قد پریشانی کَلُو و غَمِ دِل و قد آوِدیْدِه کَلُو بَلِدِه
 شُمُو نُوشتِه کُدُم، نَه بَلِدِه ازی که شُمُو ره غَمگی
 کُنُم، بَلِکِه تا شُمُو مُحَبَّتِ بے اندازه ره بَدَنِیْد که
 ما بَلِدِه شُمُو دَرُم.

بخشیدونِ خطاکار

^۵ اگه کُدُم کس از مینکل شُمُو باعِثِ
 غَم-و-غُصَّه مه شُدِه، اُو نَه تنها مَرِه، بَلِکِه تا
 اندازه پگ شُمُو ره غَمگی کده، اگه مُبَالِغِه
 نَکُنُم. ^۶ امُو جَزَا که دَ امزُو آدَم دَ وَسِیْلِه اِکْثَرِیْتِ
 شُمُو دَدِه شُد، بَلِدِه شی بس آسته. ^۷ پس آلی دَ
 عِوَضِ جَزَا دَدُو شُمُو باید اُو ره بُخْشِیْد و دِلداری
 کُنِیْد، نَشْنِه که غَم-و-غُصَّه بے اندازه کَلُو اُو ره
 غَرَق کُنِه. ^۸ امزی خاطر دَ پِیْشِ شُمُو زاری مُوْنُم
 که مُحَبَّتِ خُو ره قد ازُو دُوْبَارِه بَرَقْرَار کُنِیْد.
^۹ بَلِدِه امزی ام اُو ره نُوشتِه کُدُم که شُمُو ره

آزمایش کُنم تا بَدَنم که شُمو دَ هر چیز فرمانبردار
 اَسْتِید یا نَه. ^{۱۰} هر کسی ره که شُمو بُبَخشِید،
 ما ام او ره موبخشم؛ و چیزی/یگو قضیه ره که
 ما بخشیدیم، اگه کُدم چیز/قضیه ره بخشیدیم،
 او ره از خاطر از شُمو دَ حُضُورِ مَسِیحِ بَخَشِیدیم،
^{۱۱} تا شَیْطو از مو کده پیش دِستی نَکنه، چُون
 مو از نَقشه های ازو بے خبر نیستی.

خُصُوصِیَاتِ خِدْمَتِگَارِایِ عَهْدِ نُو

^{۱۲} وختی دَ شارِ تروآسِ بِلدِه اِعلانِ خوشخبری
 مَسِیحِ اَمْدُم، یگ درگه دَ وَسِیلِه مَولا بِلدِه
 خِدْمَتِ مه واز شُد، ^{۱۳} مگم دَ دِل^a خُو آرامش
 نَدَشْتُم، چراکه بَرار^b خُو تِیْتُسِ ره دَ اُونجی پَیدا
 نَکُدم. پس قد ازوا خُدا حَافِظی کده دَ مَقْدونیه
 اَمْدُم.

^a ۱۳:۲ دَ جای «دِل» دَ زِبُونِ یونانی «روح» نوشته یه.

^b ۱۳:۲ یعنی «برار ایماندار».

۱۴ لیکن خُدا ره شُکر که مو ره دَ وسیله
 مسیح همیشه دَ جمِ پیروزمندا هِدایتِ مونه و
 عَطْرِ شِناس خُو ره دَ وسیله ازمو دَ هر جای
 پاش میدیه. ۱۵ چُون مو بلده خُدا عَطْرِ خوشبوی
 مسیح استی ام دَ مینکلِ نجات یافته ها و ام دَ
 مینکلِ کسای که نابود موشه؛ ۱۶ بلده بعضی
 ها بوی مرگ که سُون مرگ موره و بلده بعضی
 ها بوی زندگی که سُون زندگی موره. پس کی
 لایقِ امزی خدمت^a اَسته؟ ۱۷ مو رقمِ کلو کسای
 دیگه نیستی که کلامِ خُدا ره تُّجارتِ مَوکنه،
 بلکه مو قد صداقت و رقمِ کسای که از طرفِ
 خُدا رَبی شُده دَ حُضُورِ خُدا دَ وسیله مسیح توره
 مَوگی.

۱ آیا مو بسم دَ تعریف-و-توصیف خودون
 ۳ خُو شروع مونی؟ آیا رقمِ بعضی کسای

^a ۱۶:۲ دَ جای «خدمت» دَ زبونِ یونانی «چیزا» نوشته

دیگه دَ تَوَصِيفِ نامه بَلَدِه شُمو یا از طرفِ
 از شُمو ضَرْوَرَتِ دَری؟^۲ خودون شُمو خطِ مو
 اَسْتِید که دَ دِلِ های مو نُوشتِه شُدِه که دَ وَسِیلِه
 پِگِ مَرْدُمِ امِ خاندِه مَوْشِه و امِ فامِیدِه.^۳ شُمو
 نِشو دَدِید که شُمو خطِ مَسِیحِ و نَتِیجِه خِدْمَتِ
 مو اَسْتِید، که قد سیایی نُوشتِه نَشُدِه، بَلِکِه قد
 رُوحِ خُدای زِنْدِه نُوشتِه شُدِه، نَه دَ بِلِه لُوحِ های
 سَنَگی، بَلِکِه دَ بِلِه لُوحِ های دِلِ اِنْسَانِ.

^۴ امی رَقْمِ اِطْمِینانِ رِه مو دَ وَسِیلِه مَسِیحِ دَ
 خُدای دَری.^۵ اِیْطُورِ نِیْسْتِه که خودون مو لایقِ
 بَشی و کُدَمِ چِیزِ رِه اِدْعا کُنی که بَگی کارِ اَزمو
 اَسْتِه، بَلِکِه لِیاقَتِ اَزمو از طرفِ خُدای اَسْتِه.
^۶ اُو مو رِه لِیاقَتِ دَدِ تا خِدْمَتِ گارایِ عَهْدِ نُو
 بَشی، نَه عَهْدی که دَ بِلِه حَرْفِ اُسْتِوارِ اَسْتِه،
 بَلِکِه دَ بِلِه رُوحِ، چُون حَرْفِ مَوْکُشِه و لِه رُوحِ
 زِنْدَگی مَوْبَخْشِه.^a

^a ۶:۳ «حرف» دَ امزی آیه «احکامِ شریعت» معنی

شکوه-و-جلالِ عهدِ نو

۷ اگه خدمتی که نتیجه شی مرگ بود
و قد حرف د رُوی سِنگا کنده شده د
بزرگی-و-جلالِ رَسید، د اندازه که بنی اسرائیل
نمیتنست یکسره سون چهره موسیٰ بخاطر
شکوه-و-جلالِ چهره شی توخ کنه، باوجود که او
شکوه-و-جلالِ از بین رفتنی بود،^۸ پس چیقس
کلوتر خدمتِ روح د بزرگی-و-جلالِ مییه؟
۹ چون اگه خدمتی که نتیجه شی محکوم شدن
انسان بود بزرگی-و-جلالِ دشت، پس خدمتی که
باعثِ عادل شدنِ انسان موشه، چیقس کلوتر
بزرگی-و-جلالِ دره! ۱۰ د حقیقت چیزی که سابق
بزرگی-و-جلالِ دشت، بخاطرِ بزرگی-و-جلالِ
بزرگترِ عهدِ نو، بزرگی-و-جلالِ خوره از دست
د. ۱۱ چون اگه چیزی که از بین رفتنی بود
بزرگی-و-جلالِ دشت، پس چیزی که دایمی آسته
چیقس کلوتر بزرگی-و-جلالِ دره!

۱۲ پس، ازی که مو امی رقم امید دری، قد
 دلیری کلو توره موگی، ۱۳ نه رقم موسی که
 یگ رُوی بند ره د بِلِه رُوی خُو ایشْت تا بَنی
 اسرائیل ختم شُدون شِکوه-و-جلالی ره که از
 بین رفتنی بود، ننگره. ۱۴ † لیکن ذهن های ازوا
 کور شد، چون تا امروز وختیکه اونا خاندون
 عهد کهنه ره میشنوه امو رُوی بند باقی آسته
 و باله نشده، چراکه او تنها د وسیله مسیح از
 بین موره. ۱۵ د حقیقت، تا امروز هر وختیکه
 اونا تورات موسی ره میخانه، رُوی بند د بِلِه
 ذهن های ازوا قرار میگیره. ۱۶ مگم وختیکه
 یگ نفر سون خداوند مییه، امو رُوی بند از بِلِه
 ذهن شی پس موشه. ۱۷ خداوند روح آسته و د
 جای که روح خداوند وجود دره، د اُونجی آزادی
 آسته. ۱۸ و پگ مو قد چهره های بے رُوی بند
 بزرگی-و-جلال خداوند ره مینگری رقمی که از

† ۱۳:۳ خُروج ۳۴:۳۳-۳۵.

یگ آینه نُمایان شُنه و از یگ جلال دَ جلال
بُزرگتر تبدیل شده مثلِ ازو موشی؛ و ای کار از
خداوند سرچشمه میگیره که روح آسته.

گنج دَ کوزه های گلی

۴ پس بخاطرِ که مو دَ امزی خدمت دَ
وسیلَه رَحمتِ خُدا شاملِ آستی، مو دِلَسرد
نَموشی. ۲ مو کارای تاشکی شرم آور ره رد
مُوکُنی، دَ حیلَه-و-مَکر رفتار نَمونی و کلامِ خُدا
ره دِستکاری نَمُوکُنی، بلکه قد بَرَملا کدون
حقیقت مو خودون خُو ره دَ وِجدان هر کس دَ
حُضُورِ خُدا تعریف-و-توصیف مونی. ۳ لیکن
حتی اگه خوشخبری مو پوشیده یه، او بلده
کسای پوشیده آسته که نابود موشه. ۴ دَ باره
ازوا گفته میتنی که شیطو حُکمران^a امزی دُنیا

^a ۴:۴ دَ جای «شیطو، حُکمرانِ امزی دُنیا» دَ زبون
یونانی «خدای امزی دُنیا» نوشته یه.

ذِهِن هَاي اَمْرُو بے ايمانَا رِه كور كده تا اونا
 نُورِ خوشخبري رِه نَنگرِه، نُورِ خوشخبري رِه كه
 جلالِ مَسِيحِ اَسْتِه و مَسِيحِ چِهْرِه خُدا. ^۵ چُون مو
 دَ بارِه خودون خو موعِظِه نَمُونِي، بَلَكِه عيسِي
 مَسِيحِ رِه دَ عِنوانِ مَولا اِعلانِ مُونِي و خودون
 رِه بخاطرِ عيسِي، غُلامِ از شُمُو مَوگِي. ^۶ چُون
 خُداي كه كُفت: ”نُورِ از مِينَكَلِ تَرِيكِي روشَنِي
 بَدِيه،“ دِل هَاي مو رِه روشو كد تا شِناخَتِ
 بَزُرگِي-و-جلالِ خُدا دَ چِهْرِه عيسِي مَسِيحِ از
 طَرِيقِ از مو روشوتَر شُنِه.

^۷ لِيكِن اَمِي گنج رِه مو دَ كُوزِه هَاي گِلِي
 دَرِي تا نِشو بَدِي كه تَمَامِ اَمزِي قُدْرَتِ
 بَزُرگِ از طَرَفِ خُدا اَسْتِه نِه از مو. ^۸ مو از
 هِر نِگاهِ دَ رَنجِ-و-مُصِيبَتِ اَسْتِي، و لِه مِيدِه
 نَشُدِه؛ سَرْدَرگُمِ اَسْتِي، و لِه نَوْمِيدِ نِيَسْتِي.
^۹ مو آزارِ-و-اَذِيَتِ مِينِگَرِي، و لِه تَنها اِيلِه
 نَشُدِه؛ تاه پورته شُدِه، و لِه نَابُودِ نَشُدِه.
^{۱۰} مو هَميشِه داغِ مَرگِ عيسِي رِه دَ جِسْمِ خُو

مُوبری تا زندگی عیسیٰ ام دَ جِسْمِ مو ظاهر
شُنه. ۱۱ چُون مو که زنده اَسْتی، دایم بخاطرِ
عیسیٰ دَ مَرگ تسلیم موشی تا زندگی عیسیٰ دَ
جِسْمِ از بَین رفتنی مو ظاهر شُنه. ۱۲ پس مَرگ
دَ وِجُودِ ازمو کار کده رِبی یِه، ولے زندگی
دَ وِجُودِ از شُمو. ۱۳ نوشته مَقَدَّس مَوگه: ”ما
ایمان دَشْتُم، امزی خاطر توره کُفْتُم.“ ازی که
اُمُو روحِ ایمان نصیب مو شُده، مو ام ایمان
دَری و امزی خاطر توره مَوگی، ۱۴ چُون مو
میدنی، اُمُو که مَولا عیسیٰ ره از مَرگ دُوباره
زنده کد، مو ره ام قد عیسیٰ دُوباره زنده مونه
و قد شُمو قتی دَ حُضُور حُو میره. ۱۵ تمام
امزی چیزا بخاطرِ از شُمو اَسْتِه تا فیضی که بلده
مردُمای کَلوتر و کَلوتر میرسه، باعثِ زیاد شُدون
شُکرگزاری بلده بزرگی-و-جلالِ خُدا شُنه.

۱۶ امزی خاطر مو دلزده نموشی. اگرچه جسم^a
 مو فرسوده شده موره، مگم باطن مو روز د
 روز تازه شده موره. ۱۷ چون ای رنج-و-مُصِیْبِتِ
 سُبُک و زودگذر بلده از مو شکوه-و-جلالِ اَبَدی
 و گِرَنگ-و-باآرزش ره حاصل مونه. ۱۸ پس نظر
 مو د چیزای نیسته که دیده موشه، بلکه د
 چیزای آسته که دیده نموشه، چون چیزای که
 دیده موشه زودگذر آسته، ولے چیزای که دیده
 نموشه اَبَدی آسته.

خانه آسمانی

۱ چون مو میدنی، هر وختیکه امی خیمه
 ۵ زمینی^b که مو دزشی زندگی مونی چپه
 شنه، مویگ ساختمان از طرفِ خدا دَری، خانه
 که قد دستای انسان آباد نشده، بلکه اَبَدی

^a ۱۶:۴ د جای «جسم» د زیون یونانی «انسانِ ظاهری»

نوشته یه. ^b ۵:۱ «خیمه زمینی» یعنی «جسم».

آسته دَ عالمِ باله. ^۲ ازی که دَ امزی خیمه مو
 دَ آه-و-ناله آستی، آرزوی کلو دَری که دَ وسیله
 خانه آسمانی خو پوشنده شنی. ^۳ یقیناً وختیکه
 پوشنده شنی، مو لُچ معلوم نموشی. ^۴ چون
 تا وختیکه مو دَ امزی خیمه آستی، مو دَ زیرِ
 بارِ گِرنگِ آه-و-ناله مونی، چون مو نمیخواهی
 که کالا ره بُر کُنی، بلکه میخواهی که کالای
 دیگه بپوشی تا چیزی که از بین رفتنی آسته دَ
 وسیله زندگی ابدی قورت شنه. ^۵ امو که مو
 ره بلده امزی مقصد آماده کده، خدا آسته که
 روح اَلْقُدس ره دَ عنوانِ بیعانه دَز مو دده.

^۶ پس مو همیشه خاطرجم آستی؛ اگرچه
 میدنی تا وختیکه دَ خانه جسم آستی، مو از مولا
 دُور آستی. ^۷ چون مو دَ مُطابِقِ ایمان زندگی
 مونی، نه دَ مُطابِقِ دیدو. ^۸ آره، مو خاطرجم
 آستی، ولے کلوتر خوش موشی که ای خانه
 جسم ره ایله کُنی و دَ خانه آسمانی قد مولا
 بشی. ^۹ پس چی دَ خانه جسم بشی و چی دُور

از خانه جسم، مقصد مو امی آسته که مولا ره خوش کُنی. ۱۰ چون پگ مو باید دَ پیشِ تختِ قضاوتِ مسیح حاضر شنی تا هر کس مُطابقِ چیزی که دَ جسم خُو انجام دده، چی خوب و چی بد، اجرا جزا بنگره.

خدمت بلده آشتی ددو

۱۱ پس چون مو میدنی که ترسِ خدا چی آسته، مو کوشش مونی که دیگه مردما ره وادار کُنی. مو بلده خدا کاملاً معلومدار آستی و امید درم که بلده وجدان ازشمو ام خوب معلومدار بشی. ۱۲ مو بسم خود ره دَ پیش ازشمو تعریف-و-توصیف نمونی، بلکه بلده شمو یگ فرصت میدی که دَ بله ازمو افتخار کنید تا بتنید جواب کسای ره بدید که دَ بله چیزای ظاهری افتخار مونه، نه دَ بله چیزای که دَ دل آسته. ۱۳ اگه مو عقل خُو ره از دست دده، ای بلده خدا آسته؛ و اگه هوشیار آستی،

ای بلده از شمو یه، ^{۱۴} چون مُحَبَّتِ مَسِيحِ دَ بِلِه
 مو حاکِمِ اَسْتِه و مو دَ ای نَتِيَجِه رَسِيْدِه که
 یگ نفر بلده پگ مُرد؛ امزی خاطر پگ مُرده.
^{۱۵} و او بلده پگ مُرد تا کسای که زندگی مُونه
 دیگه بلده خودون خُو زندگی نَکْنِه، بَلْکِه بلده
 کسی که بخاطرِ ازوا مُرد و دُوباره زنده شُد.

^{۱۶} پس بعد ازی مو هیچ کس ره دَ مُطَابِقِ
 اَصُولِ اِنْسَانِي^a قِضَاوَتِ نَمُونِي، اگرچه یگ
 زمان مو مَسِيحِ ره دَ مُطَابِقِ جِسْمِ مِيشِنَخْتِي،
 لِيکِنِ اَلِي دِيگِه اُو ره دَ مُطَابِقِ جِسْمِ نَمِينَخَشِي.
^{۱۷} پس اگه کُدَمِ کس دَ مَسِيحِ تَعْلُقِ دَشْتِه بَشِه،
 اُو یگ مَخْلُوقِ نَوِ اَسْتِه. چيزای کُهْنِه از بِيِنِ
 رِفْت؛ اينه، پگ چيزا نَوِ شُدِه. ^{۱۸} تَمَامِ امزِي
 چيزا از طَرَفِ خُدا اَسْتِه که مو ره دَ وَسِيْلِه مَسِيحِ
 قَدِ خُو اَشْتِي دَدِ و خِدْمَتِ اَشْتِي دَدِو ره دَزِ مو

^a ۱۶:۵ دَ جاي «اَصُولِ اِنْسَانِي» دَ زِيُونِ يُونَانِي «جِسْم»

نوشته يه.

سپرد، ^{۱۹} یعنی خُدا دَ مسیح بُود که مردُم دُنیا ره قد خُو آشتی مِیدد. او خطا های ازوا ره دَ حسابِ ازوا نورد و پیغامِ آشتی ددو ره دز مو سپرد. ^{۲۰} پس مو از طرفِ مسیح توره مُوگی، بطوری که خُدا از طریقِ ازمو درخواست مونه. پس مو از طرفِ مسیح از شُمو خواهش مونی که قد خُدا آشتی کُنید. ^{۲۱} چُون خُدا کسی ره که هیچ گناه ره نَمیشنخت، بخاطرِ ازمو قربانی گناه † جور کد تاکه مو دَ وسیله ازو، مردمای عادلِ جور شنی.

۶ پس دَ عنوانِ همکارا، مو از شُمو خواهش مونی، فیضِ خُدا ره که یافتید بے فایده حساب نکنید. ^۲ چُون او مُوگیه:

”دَ وختِ مناسبِ دُعایِ تُو ره شنیدم
و دَ روزِ نجاتِ بلده تُو کومک کدم.“

† ۲۱:۵ لاویا ۳:۴

اینه، امی آلی وختِ مُناسِبِ آسته و اینه،
 امی آلی روزِ نِجات. ^۳ مو دَ هیچ کار
 باعِثِ لَحْشیدونِ کس نَمُوشی تا دَ خِدْمَتِ
 مو عِیب-و-نُقْصِ پِیدا نَشْنه، ^۴ بَلْکِه دَ عِنوانِ
 خِدْمَتِگَارایِ خُدا مو دَ هر چیزِ خود ره ثابِتِ
 مُونی: دَ بُردباری کَلو، دَ مُصِیبِتِ ها، دَ سِختیِ
 ها، دَ پَرِیشانیِ ها، ^۵ دَ قَمْچیِ خورْدونا، دَ بَنْدیِ
 شُدونا، دَ غِیْتِ شُورِشِ ها، دَ زَحْمَتِ ها، دَ
 بے خاویِ ها، دَ گُشَنگیِ ها، ^۶ دَ پاکیِ، دَ عِلمِ، دَ
 صَبْر-و-خُوصِلِه، دَ مِهْرَبانیِ، دَ رُوحِ اَلْقُدْسِ، دَ
 مَحَبَّتِ خَالِصِ، ^۷ دَ گُفْتونِ حَقِیْقَتِ و دَ نِشو دَدونِ
 قُدْرَتِ خُدا، دَ وَسِیْلِه سَلاحِ عِدالَتِ دَ دِستِ چَپِ و
 راست، ^{a ۸} دَ غِیْتِ اِحْتِرامِ و بے اِحْتِرامیِ، دَ غِیْتِ
 بَدنامیِ و نِیکنامیِ. رِقْمِ فَرِیْبِکارا قَد اِزمو رِفْتارِ
 مَوشِه، و لے مورا سْتِگَویِ آسْتی؛ ^۹ رِقْمیِ که

^{a ۶:۷} دَ زَمَانِ سَابِقِ دَ جَنگِ دِستِ چَپِ بَلْدِه دِفاعِ و دِستِ
 راستِ بَلْدِه حَمْلِه اِسْتِفاَدِه مَوشُد.

ناشِنخته بَشی، ولے شِنخته شُدہ اَسْتی؛ رقمی
 کہ دَ مُردو بَشی، ولے اینه، مو زنده اَسْتی؛
 رقمی کہ جزا دیدہ بَشی، ولے کُشته نَشُدے؛
 ۱۰ رقمی کہ غَمگی بَشی، ولے همیشه خوشی
 مُونی؛ رقمی کہ غریب بَشی، ولے غدر کسا ره
 دُولتمند مُونی؛ رقمی کہ هیچ چیز نَداشته بَشی،
 ولے صاحبِ تمامِ چیز اَسْتی.

۱۱ ای مردُمای قَرِنْتَس، مو بے پَرده قد شُمو
 توره گُفتی^a و دِل های مو بلده شُمو پراخ اَسْتِه.
 ۱۲ بلده شُمو هیچ تنگی دَ دِل ازمو نیسته، لیکن
 تنگی دَ دِل ازشُمو اَسْتِه. ۱۳ ما قد شُمو رقمِ
 بچکیچای خُو توره مُوگُم: رقمِ ازمو شُمو ام دِل
 های خُو ره پراخ کُنید.

^a ۱۱:۶ دَ جای «بے پَرده قد شُمو توره گُفتی» دَ زبون
 یونانی «مو دان خُو ره طرفِ شُمو واز کدے» نوشته یه.

بُت پَرستا و ایماندارا دَ یِگ جای سَم نَمییه

۱۴ قد بے ایمانا دَ زیرِ یِگ یوغ یِگجای نَشْنید،
چُون بَینِ عدالت و شرارتِ چی شِراکت و جُود
دَره؟ یا بَینِ نُور و تَرِیکی چی رفاقت؟ ۱۵ بَینِ
مسیح و بلیعال^a چی تَوافُق و جُود دَره؟ یا یِگ
ایماندار قد بے ایمان چی مُناسِبَت دَره؟ ۱۶ یا بَینِ
خانِه خُدا و بُت ها چی اِتفاق و جُود دَره؟ چُون مو
خانِه خُدا ی زنده اَسْتی. اَمو رقم که خُدا مُوگیه:

”ما دَ بَینِ ازوا زِندگی مُونم و دَ مینکلِ

ازوا حَرکت مُونم؛

ما خُدا ی ازوا مُوشم

و اونا قوم مه مُوشه.”

۱۷ امزی خاطر خُداوند مُوگیه:

”از مینکلِ ازوا بُر شْنید

و ازوا جدا بَشید

^a ۶:۱۵ «بلیعال» یکی از نام های شیطو آسته.

و دَ هِيچِ چِيْزِ ناپاکِ دِسْتِ نَزَنِيدَ؛
 اوخته ما شُمو ره قَبُولِ مُونْمُ
 ۱۸ و ما آتِه شُمو مُوشْمُ
 و شُمو باچه ها و دُخترُونِ مه مُوشِيدِ.
 ای ره خُداوندِ قَادِرِ مُطْلَقِ مُوگِيه.

۱ پس آی عزیزا، ازی که امی وعده ها
 ره دَری، بیید که خودون ره از هر ناپاکی
 جِسْمِ و رُوحِ پاکِ کُنِی و قُدوسِیْتِ خُو ره قد
 خُدا ترسی کاملِ کُنِی.

خوشی پوئس

۲ مو ره دَ دِلِ های خُو جای بَدید. مو دَ حَقِ
 هیچِ کسِ بَدِی نَکدِی، هیچِ کسِ ره فاسِدِ جُورِ
 نَکدِی و هیچِ کسِ ره دُوپِه نَکدِی. ۳ ما ای ره
 نَمُوگْمُ تا شُمو ره مَحکُومِ کُنْمُ، چُونِ پِیشِ ازی
 کُفْتْمُ که شُمو دَ دِلِ های مو جای دَرید، دَ اندازِه
 که مو حاضِرِ اَسْتِی قَدِ شُمو قَتِی بُمُرِی و قَتِی
 زِنْدَگِی کُنِی. ۴ ما دَ بِلِه شُمو غَدَرِ اِعْتِمَادِ دَرْمُ و

ام دَ بِلَه شُمُو کَلُو اِفْتخارِ مُونُم . ما تَسَلّی کَامِلِ
پیدا کدیم؛ دَ هر مُصِیبتِ که دَ بِلَه مو مییه، ما
بے اندازه خوشحال اَسْتُم .

۵ چُون وختیکه مو دَ مَقْدونیه رسیدی، جِسْمِ
مو دَمراسی نَتَنِست، بَلِکِه مو از هر سُو دَ
مُصِیبتِ گِرِفْتار شُدی؛ دَ بَرُونِ جِسْمِ خُو گِرِفْتارِ
جنگ-و-جنجال بُودی و دَ دَرُونِ خُو ترس دَشتی .
۶ مِگَم خُدایِ که مردُمایِ دِلْمِیدِه ره تَسَلّی
مِیدیه، مو ره دَ وَسِیلَه اَمَدُونِ تِیْتَسِ تَسَلّی دَد .
۷ نَه تَنها دَ وَسِیلَه اَمَدُونِ اَزُو، بَلِکِه اَمِچَنانِ دَ
وَسِیلَه تَسَلّی که اُو از شُمُو یافته بُود . چُون اُو
مو ره دَ بارِه شُوقِ شُمُو، دَ بارِه غَمگِینی شُمُو
و دَ بارِه غَیْرَتِ شُمُو که دَ بارِه ازمه دَرِیدِ خِبر
دَد که کَلوتر خوشحال شُدُم .

^۸ چُونِ حَتّٰی اَکْهَ دَ وَسِیْلَهٗ خَطِّ^a خُو شُمُو رَه
 غَمِّی کَدُم، اَز نُوْشْتَهٗ شِی پَشِیْمُو نِیْسْتُم.
 اَکْرِچَهٗ تَا اَنْدَازَهٗ پَشِیْمُو شُدُم، چُونِ دِیْدُم کَه قَدْ
 اَمْزُو خَطِّ شُمُو رَه بَلَدَهٗ وَخْتِ کَمِ غَمِّی کَدُم.
^۹ لِیْکِنِ اَلٰی خَوْشِحَالِ اَسْتُم، نَهٗ بَخَاطْرِی کَه
 شُمُو غَمِّی شُدِیْد، بَلْکَهٗ بَخَاطْرِی کَه غَمِّیْنِی
 شُمُو بَاعِثِ تَوْبَهٗ کَدُوْنِ شُمُو شُد. شُمُو مُطَابِقِ
 خَاسْت-و-اِرَادَهٗ خُدَا غَمِّی شُدِیْد تَا دَ وَسِیْلَهٗ
 اَزْمُو اَز هِیْچِ طَرِیْقِ دَز شُمُو ضَرَرِ نَرَسَهٗ. ^{۱۰} غَمِّی
 کَه مُطَابِقِ خَاسْت-و-اِرَادَهٗ خُدَا یَهٗ، اِنْسَانِ رَهٗ
 سُوْنِ تَوْبَهٗ مُوْبِرَهٗ وَ بَاعِثِ نِجَاتِ شِی مُوْشَهٗ
 وَ هِیْچِ پَشِیْمَانِی نَدْرَهٗ؛ مَکَمِ غَمِّی کَه اَز دُنْیَا
 اَسْتَهٗ، بَاعِثِ مَرِّگِ مُوْشَهٗ. ^{۱۱} تُوْخِ کُنِیْد، اَمِّی
 غَمِّ کَه مُطَابِقِ خَاسْت-و-اِرَادَهٗ خُدَا بُوْد، چِی
 کَوْشِشِ-و-تَلَاشِی رَهٗ دَ زَنْدَکِی شُمُو دَ وَجُوْدِ
^a ۸:۷ اِمْکَانَ دَرَهٗ کَه پُوْلُسِ دَمَزِی بَارَهٗ بَعْدِ اَز خَطِّ اَوَّلِ
 قُرْنَتِیَا یِکِ خَطِّ دِیْگَهٗ اَمِ بَلَدَهٗ اِیْمَانْدَارَایِ قُرْنَتُسِ نُوْشْتَهٗ
 کَدَهٗ بَشَهٗ، وَ لَهٗ دَ دِسْتَرَسِ نِیْبَهٗ.

اُورده، چي شور-و-شوقی تا خودون ره بے گناه ثابت کُنید، چي خَشَمی، چي احساسِ ترسی، چي دِلتَنگی، چي غَیرتی و چي مجازاتی بلده امزو خطاکار! شُمو از هر نِگاه خودون ره د ای قضیه بے گناه ثابت کدید. ۱۲ پس اگرچه امو خط ره دز شُمو نوشته کدم، او بخاطرِ کسی نبود که بدی کد، نه ام بخاطرِ کسی که د حق شی بدی شد، بلکه بخاطرِ ازی بود که غَیرت شُمو د باره ازمو د حُضورِ خدا د خودون شُمو معلومدار شنه. ۱۳ د وسیله امزی چیزا مو تَسَلی پیدا کدی.

علاوه از تَسَلی خودون مو، مو از خوشی تیتس بے اندازه خوش شدی، چراکه روح-و-روان شی د وسیله پگ شُمو آرامی پیدا کدد. ۱۴ چون اگه ما د پیش تیتس د بله شُمو افتخار کدم، ما شرمنده نشدم، بلکه امو رقم که مو هر چیز ره دز شُمو گفتی حقیقت بود، امو رقم افتخار کدون مو د پیش تیتس ام راست ثابت شد.

۱۵ آلی دِلِ اَزُو دِیگه ام کلوتر سُون شُمو نزدیک
 شده، چراکه اُو اطاعتِ پگ شُمو ره دَ یاد خُو
 میره که شُمو چی رقم قد ترس-و-لرز اَزُو پذیرایی
 کدید. ۱۶ ما خوشحال اَسْتُم که دَ هر چیز دَ بله
 شُمو اعتمادِ کاملِ دَرُم.

تشویقِ بلده کومک و سخاوت‌مندی

۱ ای برارو، مو میخاهی که شُمو دَ
 باره فِیضِ خُدا که بلده جماعت های
 مَقدونیه دده شده، خبر شنید. ۲ اگرچه اونا
 دَ آزمایشِ سختِ رنج-و-مُصِیبتِ گرفتار بُود،
 خوشی پَریمونِ ازوا و غریبی بے اندازه ازوا اونا
 ره از دولتِ سخاوت‌مندی لبریز کد. ۳ ما شاهد
 اَسْتُم که اونا مُطابقِ توانِ خُو و حتی کلوتر
 از توانِ خُو داوطلبانه کومک دد. ۴ اونا قد
 شور-و-شوقِ کلو از مو خاهش کد که فرصتِ
 شریکِ شُدو دَ امزی خدمت که بلده مُقَدَّسین
 اَسْتِه، دَزوا ام دده شنه. ۵ و ای کارِ ازوا کلوتر

از تَوَقُّعِ اَازمُو بُود: اُونَا خُودُون رِه اَوَّل دَ مَولَا
تَسَلِيمِ کَد و بَعَد اَزُو مُطَابِقِ خَاسَت-و-اِرَادِه خُدا،
دَز مَو. ^۶ اَمزِي خَاظَر مَو اَز تِیْتَس خَاهِش کَدِي
کِه اِي کَارِ سَخَاوَتَمَندَانِه رِه اَمُو رَقَم کِه دَ
مِیَنکَل شُمُو شُرُوع کُود، اَمُو رَقَم اُو رِه دَ اَخِرِ
بِرِسَنِه. ^۷ پَس اَمُو رَقَم کِه شُمُو دَ هَر چِیزِ پِیْشِي
مِیْگِیْرِید، یَعْنِي دَ اِیْمَان، دَ تَوْرِه کُفْتُو، دَ عِلْم،
دَ شُور-و-شُوقِ کَلُو و دَ مُحَبَّتِي کِه بَلَدِه اَز مَو
دَرِید، اَمُو رَقَم دَ اَمزِي کَارِ سَخَاوَتَمَندَانِه اَم
پِیْشِي بِگِیْرِید. ^۸ مَا اِي رِه بَحِیْثِ یِگِ حُکْم
نَمُوگُم، بَلکِه خَالِصِ بُودُونِ مُحَبَّتِ شُمُو رِه
دَ بَرَابَرِ کُوشِشِ-و-تَلَاشِ دِیْگَرُو اَز مِیْشِ مُونُم.
^۹ چُون شُمُو فِیْضِ مَولَايِ مَو عِیْسِي مَسِیْحِ رِه
مِیْدَنِید کِه اِگْرَچِه اُو دَوْلَتَمَند بُود، و لِه بَخَاظَرِ
اَز شُمُو خُود رِه غَرِیْبِ کَد تَا دَ وَسِیْلِه غَرِیْبِي
اَزُو شُمُو دَوْلَتَمَند شُنِید. ^{۱۰} دَ اَمزِي بَارِه مَا
نَظَرِ حُو رِه مُوگِیْم، چُون اِي دَ فَايْدِه شُمُو
اَسْتِه: یِگِ سَالِ پِیْشِ نَه تَنهَا شُمُو دَفْعِه اَوَّلِ

امی کار سخاوت‌مندانہ رہ شروع کدید، بلکہ
 خاست-و-ارادہ انجام ددون شی رہ ام دشتید.
 ۱۱ پس آلی امو کار رہ انجام دده د آخر برسید
 تا امو رقم کہ شور-و-شوق د خاست-و-ارادہ
 شمو آسته، امو رقم د مطابق وس-و-توان خو
 تکمیل کنید. ۱۲ چون اگہ شور-و-شوق بشہ،
 کومک یگ نفر مطابق چیزی کہ درہ قبول
 موشہ، نہ مطابق چیزی کہ ندرہ. ۱۳ مقصد مه
 ای نیسته کہ دیگر آسوده بشہ و شمو زیر
 فشار بشید، بلکہ مو میخاهی کہ یگ برابری د
 وجود بیہ ۱۴ تا دارایی پریمون از شمو ضرورت
 ازوا رہ پوره کنہ و تا دارایی پریمون ازوا د
 آئندہ ضرورت از شمو رہ پوره کنہ. د امزی رقم
 برابری د وجود میہ. ۱۵ امو رقم کہ د کتاب
 مقدس نوشته شدہ: "کسی کہ کلو جم کد،

إِضَافَةٌ نَدَّشَتْ وَ كَسَى كَمَا كَمَّ كَدٌ، كَمْبُود
نَدَّشَتْ. †

وِظِيفَةُ تَيْتُسَ

١٦ خُذَا رَهَ شُكْرَ كَمَا دَ دِلِ تَيْتُسَ أُمُو
شور-و-شوق ره جای دَد که ما بَلَدَه شُمُو دَرُم.
١٧ چُون اُو نَه تَنهَا خَاهِش مَو رَه قَبُول کَد، بَلَكِه
کَلَوْتَر شُوق پَیْدَا کَدَه کَمَا دَ رِضَايِ خُود خُو دَ
پِيش اَز شُمُو بَیْه. ١٨ و مَو قَد اَز و قَتَى اُمُو
بَرَار رَه رَی مُونی کَمَا دَ مِیْنِکَلِ تَمَامِ جَمَاعَتِ
هَای اِیْمَانْدَارَا بَخَاطِرِ اِعْلَانِ کَدُونِ خُوشخَبَری اَز
شِی تَعْرِیْف-و-تَوْصِیْفِ مَوْشَه. ١٩ عِلَاوَه اَزی،
اُو دَ وَسِیْلَه جَمَاعَتِ هَای اِیْمَانْدَارَا اَم اِنْتِخَابِ
شُدَه تَا دَ اِنجَامِ اَمزِی کَارِ سَخَاوَتْمَنْدَانَه قَد
اَز مَو هَمْسَفَرِ بَشَه کَمَا مَو اِی خِدْمَتِ رَه بَلَدَه
بُزْرَگِی-و-جَلَالِ مَوْلَا و اَز رُوی شور-و-شُوق

† ١٥:٨ خُرُوج ١٨:١٦.

انجام میدی. ۲۰ مو احتیاط مونی که هیچ کس
 مو ره دَ باره امزی هدیه سخاوتمندانه که مو
 دَ خدمت شی آستی، ملامت نکنه، ۲۱ چون
 مو کوشش مونی چیزی ره انجام بدی که نه
 تنها دَ نظر مولا، بلکه دَ نظر مردم ام درست
 آسته. ۲۲ قد ازوا قتی مو یگ برارِ دیگه خو
 ره ریی مونی که بارها او ره آزمایش کده
 و دَ کلو کارا شور-و-شوق شی ثابت شده و
 آلی بخاطرِ اعتمادِ کلو که دَ بله ازشمو دره،
 شور-و-شوق شی دیگه ام کلو شده. ۲۳ دَ باره
 تیتس: او بلده خدمت شمو رفیق و همکار مه
 آسته. دَ باره برارونِ دیگه: اونا قاصدای جماعت
 های ایماندارا آسته بلده بزرگی-و-جلالِ مسیح.
 ۲۴ پس ثبوتِ محبتِ خو ره و دلیلِ افتخاری ره
 که مو دَ بله شمو دری، دَ پیشِ روی جماعت
 های ایماندار برملا نشو بدید.

جَمِ كَدُونِ كَوْمَك بَلَدِه اِيْمَانْدَارِي اورُشَلِيم

۹
۱ لازمِ نَبِيه كه دَ بارِه امزِي خِدْمَتِ كَوْمَك
رَسَانِي كه بَلَدِه مُقَدَّسِين اِنْجَامِ دَدِه مُوشِه
دَز شُمُو يَگُو چِيْزِ نُوْشْتِه كُنْم، ۲ چُونِ مَا
شور-و-شوقِ شُمُو رِه بَلَدِه كَوْمَك كَدُو مِيْدَنْم كه
مَايِه اِفْتِخَارِ مِه دَ بارِه اَز شُمُو دَ پِيْشِ اِيْمَانْدَارِي
مَقْدُونِيه اَسْتِه وَ دَزُوا كُفْتِيْم كه اِيْمَانْدَارِي اَخِيَا
اَز يَگِ سَالِ پِيْشِ آمَادِه كَوْمَك اَسْتِه؛ وَ غَيْرَتِ
اَز شُمُو اَكْثَرِيْتِ اَزُوا رِه دَ شور-و-شوقِ اُورْدِه.
۳ وِلِے بَرَارُو رِه رِيِي مُونْم تا اِفْتِخَارِ مَو دَ بَلِه شُمُو
دَزِي بارِه پُوْج-و-بَاطِلِ ثَابِتِ نَشْنِه، بَلَكِه تا اُمُو
رَقْمِ كه كُفْتِيْم، شُمُو آمَادِه بَشِيْد. ۴ دَ غَيْرِ اَزِي،
اَكِه كُدَمِ كَسِ اَز اِيْمَانْدَارِي مَقْدُونِيه قَدِ اَزْمِه
بِيِيه وَ بِنِگْرِه كه شُمُو آمَادِه نِيْسْتِيْد، اُوخْتِه نَه
تَنهَا شُمُو، بَلَكِه مَو اَمِ كه قَدِ اِعْتِمَادِ دَ بَلِه شُمُو
اِفْتِخَارِ مُوكْدِي، شَرْمِنْدِه مُوشِي. ۵ پَسِ فِكْرِ
كُدَمِ لَازِمِ اَسْتِه كه اَز بَرَارُو خَاهِشِ كُنْم تا اُونَا

پیشلو دَ دیر شُمو بییه و هدیه سخاوتمندانه ره
 که شُمو وعده کده بُودید، پیش از پیش آماده
 کُنه تا اویگ هدیه داوطلبانه بشه، نه یگ هدیه
 که از رُوی مجبوری دده مُوشه.

۶ مقصد اینی آسته: هر کسی که کم کِشت
 کُنه، کم درو مونه و هر کسی که کلو کِشت
 کُنه، کلو درو مونه. ۷ پس هر کس اموقس بدیه
 که دَ دل خو قصد کده، نه از رُوی بے میلی یا
 مجبوری، چُون خُدا کسی ره دوست دره که
 دَ خوشی بخشش مونه. ۸ و خُدا میتنه که هر
 برکت ره بلده شُمو پریمو کُنه تا هر وخت از هر
 چیز دَ اندازه ضرورت دشته بشید و دَ هر کار
 نیک کلو حصّه بگیریید. ۹ امو رقم که دَ کتاب
 مقدّس نوشته شده:

”او بخش کده دَ غریبا میدیه؛

نیکی ازو تا ابد باقی مومنه.“

۱۰ امو که تُخم ره بلده کِشت کُننده و نان ره
 بلده خورنده آماده مونه، بلده از شُمو ام تُخم ره

آماده کده کلو مونه و حاصلِ کارای عادِلانه
 شُمو ره پَریمو مَوکُنه. ۱۱ شُمو از هر نگاه
 دَوْلتمند موشید تا بتنید دَ هر زمان سخاوتمند
 بشید که سخاوتمندی شُمو دَ وسیله ازمو باعث
 شکرگزاری از خُدا موشه، ۱۲ چُون انجامِ امزی
 خدمت نه تنها ضرورتِ های مُقدَّسین ره پوره
 مونه، بلکه شکرگزاری از خُدا ره ام غدر کلو
 مونه. ۱۳ از طریقِ تصدیقِ امزی خدمت اونا خُدا
 ره بزرگی-و-جلال میدیه، بخاطرِ اطاعتِ شُمو و
 اقرارِ شُمو دَ خوشخبری مسیح و بخاطرِ بخششِ
 سخاوتمندانه شُمو که دزوا و دَ دیگر و میدید.
 ۱۴ اونا دَ آرزوی دیدون شُمو آسته و بخاطرِ فیضِ
 بے اندازه خُدا که نصیبِ شُمو شده، بلده شُمو
 دُعا مَوکُنه. ۱۵ خُدا ره بلده تُحفه تَوْصیفِ ناپذیر
 شی شکر-و-سپاس باد!

پولس از خدمتای خو دفاع مونه

۱ ما پولس د وسیله فروتنی و
ملایمتِ مسیح از شمو خاهش مونم،
ما کسی که د گفته بعضی های شمو د
پیش روی شمو عاجز آستم، و له دور از شمو
باجرات. ۲ ما د پیش شمو زاری مونم که وختی
ما حاضر موشم مجبور نشنم که دلیری نشو
بدیم و جرات کده قد کسای مخالفت کنم که
فکر مونه مو مطابق راه-و-رسم جسم رفتار
مونی. ۳ اگرچه مو د جسم زندگی مونی، لیکن
مطابق راه-و-رسم جسم جنگ نمونی؛ ۴ چون
سلاح های جنگی مو جسمانی نییه، بلکه قدرت
الهی دزوا وجود دره تا قلعه ها ره چپه کنه.
۵ مو خیالات و شاخای کبر^a ره که د ضد

^a ۱۰:۵ د جای «شاخای کبر» د زبون یونانی «بلندی»

نوشته یه.

شناختِ خدا باله شُنه از بین موبری و هر فکر ره
اسیر مونی تا از مسیحِ اطاعتِ کُنه. ^۶ مو آماده
آستی که هر ناطاعتی ره جزا بدی، و له منتظر
آستی که اطاعتِ از شمو کامل شنه.

^۷ شمو د ظاهر چیزا توخ مونید. اگه کسی
د بله خو اطمینان دره که د مسیح تعلق دره،
ای ره د یاد خو داشته بشه که امو رقم که او
د مسیح تعلق دره، امو رقم مو ام د مسیح
تعلق دری. ^۸ حتی اگه کم وری از حد کلوتر د
باره اختیاراتی که دز مو دده شده افتخار کنم،
د باره اختیاراتی که مولا بلده آبادی شمو دز
مو دده نه بلده تباهی شمو، شرمنده نموشم.
^۹ ما نمیخایم که ایطور معلوم شنه که ما د
وسیله خط های خو شمو ره میترسنم. ^{۱۰} چون
اونا مویگه: "خط های ازو گرنگ و قوی آسته،
وله حضور جسمی شی ضعیف و تورای شی
ایلهیی." ^{۱۱} امی رقم مردما باید بدنه، چیزی

که مو پُشتِ سر دَ وَسِیلَه خطِ مُوگی، وختیکه حاضر شنی انجام ام میدی.

۱۲ مو جُرَات نَمُونی که خود ره از جُمْلَه کسای حساب کُنی یا قد کسای برابر کُنی که اونا خودون ره تعریف-و-توصیف مونه، لیکن وختیکه اونا خودون ره قد خودون خُو اندازه مونه و قد خودون خُو برابر مونه، نشو میدیه که از فامیدگی برخوردار نیسته. ۱۳ لیکن مو از اندازه کَلو افتخار نَمونی، بلکه دَ اندازه ساجه که خُدا بلده مو تعیین کده افتخار مونی که ای ساجه شُمو ره ام دَرَبَر میگیره. ۱۴ مو از حد خُو باله تر پای نه ایشته، مثل که بگی هرگز دَ پیش شُمو نَمده بَشی، چُون مو اوّلین کسای بُودی که قد خوشخبری مسیح دَ پیش از شُمو ام رسیدی. ۱۵ مو از اندازه کَلو افتخار نَمونی که کار-و-زحمتِ دیگر و ره از خود حساب کُنی، بلکه اُمید دَری که وختی ایمان شُمو رُشد کُنه، ساجه خدمت مو دَ مینکل شُمو وسیع تر شنه،

۱۶ تا مو بتنی خوشخبری ره دَ سرزمینای دُورتر
 از شُمو اعلان کُنی و دَ باره کاری که دَ ساحه
 خدمتِ دیگه کس گاه انجام شده، افتخار نکُنی.
 ۱۷ چون نوشته یه: ”هر کسی که افتخار مونه،
 دَ بله خُداوند افتخار کُنه.“ ۱۸ چون کسی که
 خود ره تعریف-و-توصیف مُوکُنه تایید نمُوشه،
 بلکه کسی ره که مولا تعریف-و-توصیف مونه
 او تایید موشه.

پولس و رسولای دروغی

۱ امیدوار اَسْتُم که مَره قد کم وری
 لُوڈگی مه تَحْمَل کُنید، دَ حقیقت
 آلی ام مَره تَحْمَل مُوکُنید. ۲ ما دَ باره شُمو
 غَیرتِ دَرُم، غَیرتِ اِلهی، چون شُمو ره دَ یگ
 شُوی نامزاد کُدم، یعنی دَ مسیح، تا شُمو ره
 بحیثِ یگ دُخترِ خانِه پاکدامو دَزُو تقدیم کُئم.
 ۳ لیکن ترس مُوخوَرُم که اُمُو رقم که مار دَ
 وسیله حیلِه-و-مَکر خُو حَوا ره بازی دَد، اُمُو

رقم فِکرای شُمو ام از صداقت-و-اِخلاصی که
دَ مسیح دَرید، گُمره شُنه. ^۴ چُون اگه کُدم کس
بیه و دَ باره یگ عیسیای دیگه اِعلان کنه بَغیر
از عیسیای که مو دَز شُمو اِعلان کدی، یا شُمو
یگ روحِ دیگه ره قَبول کُنید بَغیر از روحی که
یافتید یا یگ خوشخبری دیگه ره قَبول کُنید
بَغیر از خوشخبری که گاه قَبول کدید، شُمو او
ره دَ آسانی تَحْمَل مُونید.

^۵ ما فِکر نَمونم که ما امز و رسولای فَوْق اَلعاده
کده کَمتر بَشُم. ^۶ شاید ما یگ توره گوی خُوب
نَبَشُم، ولے دَ عِلْم کم نییم، بَلکِه از هر نِگاه
و دَ هر چیز مو ای ره بَلده شُمو ثابت کدے.
^۷ آیا ما گناه کُدم که خود ره خار-و-حَقیر کُدم
تا شُمو سر بِلند شُنید و ختیکه خوشخبری خُدا ره
مُفت بَلده شُمو اِعلان کُدم؟ ^۸ ما دیگه جماعت
های ایماندارا ره قد گِرِفتون کومک غارت کُدم
تا شُمو ره خِدمت کُنم. ^۹ و غَیتیکه قد از شُمو
بُودم و دَ یگو چیز ضرورت دَشْتَم، بارِ دوشِ هیچ

کس نَشُدُم، چُون برارونی که از مَقَدونیه آمد،
ضُرُورَتِ های مَرِه پُوره کد. پس ما نَه ایشْتُم و
دَ آینده ام نَمیلُم که از هیچ نِگاه بارِ دوش شُمو
شُنُم؛ ^{۱۰} دَ حَقِیْقَتِ مَسِیْحِ که دَ وُجُودِ ازمه آسته
قَسَمِ مُوخورُم که دَمزِ باره اِفْتخارِ مَرِه دَ منطقه
های اَخیا هیچ کس از مه گِرِفْتَه نَمِیْتنه. ^{۱۱} چرا؟
آیا بخاطری که شُمو ره دوست نَدَرُم؟ خُدا مِیْدَنه
که شُمو ره دوست دَرُم.

^{۱۲} ولے کاری ره که فِعْلًا مُونُم، اِدامه دده
مورُم تا فرصت ره از نفرای فرصت-طلب بِگِیْرُم،
از کسای که دَ تلاش آسته تا خودون ره دَ وَسِیْلَه
چیزی که دَ بِلَه شی اِفْتخارِ مُونه قد ازمو برابر
کنه. ^{۱۳} چُون امی رقم آدما رَسُولای دروغی
و خِدْمَتگَرای فَرِیْبکار آسته که ظاهِرِ خو ره
رقمِ رَسُولای مَسِیْحِ جورِ مُونه. ^{۱۴} ای یگ چیزِ
عَجِیْبِ نِیْسْتَه، چُون خودِ شَیْطُو ام خود ره رقمِ
مَلایِکَه نُورِ جورِ مُونه. ^{۱۵} پس ای یگ گپِ
کُتَه نِیْبِه که خِدْمَتگَرای شَیْطُو ام ظاهِرِ خو ره

رقمِ خدمتگاری عدالت جور کُنه. عاقبتِ ازوا
مُطابقِ اعمالِ ازوا سَنجیده مُوشه.

پولُس د بِلِه رَنج های خُو اِفْتخار مُونه

۱۶ بسم مُوگیم، هیچ کس مره لَوْدَه فِکْر نَکْنِه؛
ولے اگه مُونید، پس مره بَحِیْثِ یِگ لَوْدَه قَبُول
کُنید تا ما ام کَمک وری د بِلِه خُو اِفْتخار
کُنم. ۱۷ چیزی ره که امی رقم قد اِطْمینان
پُر اِفْتخار مُوگیم از طرفِ مَولا نَموگیم، بَلْکِه مِثْل
یِگ لَوْدَه مُوگیم. ۱۸ ازی که غَدْر کَسا مُطابقِ
راه-و-رَسْمِ جِسْمِ اِفْتخار مُونه، ما ام اِفْتخار
مُونم. ۱۹ چُون شُمُو آدَمای لَوْدَه ره د خُوشی
تَحْمَل مُونید، چَرَاکِه خُودون شُمُو دانا اَسْتید.
۲۰ د حَقِیْقَتِ شُمُو کَسای ره تَحْمَل مُونید که
شُمُو ره غُلامِ جُور کُنه، یا شُمُو ره غَارَت کُنه،
یا از شُمُو فایده-کشی کُنه، یا خود ره از شُمُو
کده باله بَدَنه و یا قد چِپات د رُوی شُمُو بَزَنه.

۲۱ قد شرمندگی اقرار مُونم که مو دَمزی کارا
کلو ضعیف بُودے .

لیکن اگه کدم کس جُرأت مونه که د باره یگو
چیز افتخار کنه - ما مثل یگ لَوڈه توره مُوگیم
- ما ام جُرأت مُونم که افتخار کنم. ۲۲ آیا اونا
عبرانی آسته؟ ما ام آستم. آیا اونا اسرائیلی
آسته؟ ما ام آستم. آیا اونا اولادِ ابراهیم آسته؟
ما ام آستم. ۲۳ آیا اونا خدمتگرای مسیح آسته؟
- ما رقم یگ دیونه توره مُوگیم - ما کلوتر
آستم: ما سخت تر زحمت کشیدیم، کلوتر بندی
شُدیم، بے حساب لت خوردیم و بار ها د خطر
مرگ قرار گرفتیم. ۲۴ پنج دفعه از دست یهودیا
قمچی خوردُم، هر دفعه یگ کم چل قمچی .
۲۵ سه دفعه قد چوب لت خوردُم، یگ دفعه
سنگسار شُدُم، سه دفعه ام کشتی مه میده شد؛
یگ شاو و روز ره د دریا تیر کدم. ۲۶ دایم د
سفر بُودیم، خطر از هر سو بُود: خطر از دریاچه
ها، خطر از دُزا، خطر از قوماي خود مه، خطر

از مردمای غیر یهود؛ خطر د شار، خطر د
بیابو، خطر د دریا و خطر از برارون دروغی.
^{۲۷} د زحمتا و سختیا بودیم، د بے خاوی های
کلو و د گشنگی و تُشنگی؛ بارها بدون خوراک
و د یخی و لُچی تیر کردیم. ^{۲۸} علاوه امزی
چیزای ظاهری، فشاری که هر روزه د بله مه
مییه، تشویش د باره تمام جماعت های ایماندارا
آسته. ^{۲۹} آیا وختیکه یگ شمو ضعیف شنه،
ما ام قد شی قتی ضعیف نموشم؟ یا وختیکه
یگ شمو بلخشه، ما در نمیگیرم؟ ^{۳۰} اگه ما
باید افتخار کنیم، د بله چیزای افتخار مونم که
ضعیفی مَره نشو میدیه. ^{۳۱} خدا، آته مولای
مو عیسی که تا ابد قابل ستایش آسته، موفامه
که ما دروغ نموگیم. ^{۳۲} د دمشق، والی که تابع
حارث پادشاه بود، پیردارا ره د شار دمشق مقرر
کد که مَره دستگیر کنه، ^{۳۳} لیکن ما د منه یگ
سبَد از کلکینی که د دیوال شار بود تاه ایشته
شدم و از دست ازو دوتا کدم.

رویا و مُکاشِفِه پوئس

۱۲

۱ لازم آسته که افتخار کُنم، اگرچه
فایده ندره، لیکن ادامه دده د باره
رویا ها و مُکاشِفِه های که مولا دده، توره
مُوگیم. ۲ ما یگ آدم ره د جماعتِ مسیح
مینخشُم که چارده سال پیش تا آسمونِ سِوم^a
بُرده شد. ^b ای که د جسم بُرده شد یا بُرو از
جسم، ما نمیدنم، خدا میدنه. ۳ و ما میدنم که
امی آدم یا د جسم یا بُرو از جسم، ما نمیدنم،
خدا میدنه، ۴ د بهشت بُرده شد و تورای ره
شنید که گفته نموشه، تورای ره که بلده انسان
إجازه نییه که نقل کنه. ۵ ما د بله امزی رقم
آدم افتخار مونم، و له د بله خود خو، جز د
بله ضعیفی های خو د دیگه چیز افتخار نمونم.

^a ۱۲:۲ د فکرِ مردُمِ یهودِ آسمونِ سِومِ بلندترین بود.

^b ۱۲:۲ پوئس د امزی آیه د باره خود خو توره موگیه.

۶ چون اگه بخایم افتخار کنیم، بلده مه لودگی
 نیسته، چراکه حقیقت ره موگیم. لیکن ازی کار
 خودداری مونم، تا هیچ کس مره از چیزی که
 دز مه مینگره یا از مه میشنوه، باله تر فکر
 نکنه. ۷ و بلده ازی که بخاطر امزو مکاشفه
 های فوق العاده مغرور نشنم، جسم مه گرفتار
 یگ میخک شد، یعنی گرفتار قاصد شیطو تا
 مره عذاب کنه و ما غرور پیدا نکنم. ۸ سه دفعه
 از مولا د باره شی درخاست کدم که او ره از
 مه دور کنه، ۹ مگم مولا دز مه گفت: "فیض
 مه بلده تو بس آسته، چون قدرت مه د ضعیفی
 تو کامل موشه." امزی خاطر قد خوشی گلو
 د بله ضعیفی های خو افتخار مونم تا قوت
 مسیح د وجود مه جای بگیره. ۱۰ پس ما د
 ضعیفی ها، رسوایی ها، سختیا، آزار-و-اذیت
 ها و مشکلا تا بخاطر مسیح خوشحال استم،
 چون وختیکه ضعیف استم، امو غیت قوی
 استم.

تشویشِ پولس دَ باره ایمانداری قُرنتس

۱۱ ما لوڏه جور شُدیم! شُمو مَره مجبور
کدید که امی رقم شُنم! دَ حقیقت شُمو باید
مَره تعریف-و-توصیف مُوکدید، چراکه ما از
رَسُولای فَوْقُ الْعَادَه کده از هیچ نِگاه کم نیسْتُم،
اگرچه هیچ اَسْتُم. ۱۲ یَقیناً، شُمو نشانی های
یگ رَسُول ره دَ مینکل خُو دیدید و ختیکه مُعجزه
ها، چیزای عَجیب و کارای پُر قُدرت قد صبر
کامل دَ وسیله ازمه ظاهر شُد. ۱۳ دَ کَدَم چیز
شُمو از دیگه جماعت های ایماندارا کده کم
حِسَاب شُدید، بَغیر امزی که ما بارِ دوش شُمو
نَشُدُم؟ بخاطرِ امزی بے انصافی مَره بُبخشید!
۱۴ اینه، دفعه سِوَم ما تیار اَسْتُم که دَ پیش
شُمو بییم؛ و بارِ دوش شُمو نَمُوشُم، چراکه
ما مال-و-دَوْلت شُمو ره نه، بَلکِه خودون شُمو
ره میخایم. چُون بچکِیچا نَباید بَلدِه آته-و-آبه
خُو پس انداز کُنه، بَلکِه آته-و-آبه باید بَلدِه

بچکیچای خُو پس آنداز کُنه. ^{۱۵} ما قد خوشی
 کلو مصرف مُونم و بلده جان های شُمو مصرف
 موشُم. اگه ما شُمو ره کلو دوست دَرُم، آیا شُمو
 باید مَره کمتر دوست دشته بشید؟ ^{۱۶} بیلید که
 بگی، ما بارِ دوش شُمو نبُودُم، ولے دَ عینِ حال
 شُمو مَوگید، ازی که ما چالاک بُودُم، شُمو
 ره بازی دده دَ چنگ اُورُدُم. ^{۱۷} آیا دَ وسیله
 امزو کسای که دَ پیش شُمو ریی کدُم، از شُمو
 فایده کشی کدُم؟ ^{۱۸} ما از تیتس خواهش کدُم که
 دَ پیش از شُمو بییه و امو برار ره ام قد شی ریی
 کدُم. آیا تیتس از شُمو فایده کشی کد؟ آیا مو دَ
 هدایتِ یگ روح رفتار نکدی و یگ راه-و-روش
 ره پیش نگرفتی؟

^{۱۹} آیا تا آلی ره فکر مَوکدید که مو دَ برابر
 شُمو از خود دفاع مونی؟ نه، مو دَ وسیله
 مسیح دَ حُضورِ خدا توره مَوگی. ای عزیزا،
 هر چیزی که مو انجام میدی، بخاطرِ آباد کدون
 شُمو آسته. ^{۲۰} چُون ترس مَوخورُم که وختی دَ

اُونجی بییم، شُمو ره رقمی بِنِگَرُم که نَمیخایم
و شُمو ام مَره اُمُو رقم بِنِگَرِید که نَمیخاهید. ما
مِیترسُم که دَ اُونجی جنگ-و-جَنجال، حَسادت،
خَشَم-و-قار، خودخاهی، تَهْمَت، غِیْبَت، غُرور و
بے نَظْمی بَشَه. ۲۱ ما مِیترسُم که وختی دُوباره
بییم، خُدای مه مَره دَ پِیش شُمو فروتن کُنَه و ما
بَلدِه غَدَر کَسای که دَ گُذشتِه گُناه کَدَه، ولے از
ناپاکی، زِناکاری و فِسَق-و-فِسادِی که مُرتکِب
شُدَه، توبه نَکَدَه، ماتم بَگِیرُم.

۱۳ ای دفعه سِوَم اَسْتَه که دَ پِیش شُمو
مییم. نوشته شُدَه که: ”هر قضیه
باید دَ وِسیلِه شَاهِدِی دُو یا سِه شَاهِدِی ثابت
شَنَه.“ ۲ ما پِیش ازی وختیکه دَفِعَه دُوَم قَد شُمو
بُودُم، گُفْتُم و آلی ام که از شُمو دُور اَسْتُم پِیش
از پِیش مُوگُم که اگه دُوباره بییم دَ برابرِ کَسای
که دَ گُذشتِه گُناه کَدَه و دَ برابرِ تمامِ کَسای دِیگه
که گُناه مُونَه گُذشت نَموکنم، ۳ چُون شُمو ثَبُوت
میخاهید که مَسِیح دَ وِسیلِه ازمه توره مُوگیه.

اَوْ دَ رَابِطَهٗ حُوْ قَدْ شُمُو ضَعِيفَ نَيْسْتَهٗ، بَلَكِهٖ
دَ وُجُوْدِ شُمُو قُدْرَتْمَنْدَ اَسْتَهٗ. ^۴ چُون اِگْرَچَهٗ اَوْ دَ
ضَعِيفِي دَ صَلِيْبِ مِيخَكُوْبِ شُدْ، وَلَهٗ قَدْ قُدْرَتِ
خُدَا زِنْدَگِي مُوْنَهٗ. امِي رَقْمِ مَو اَمِ قَدْ اَزُو ضَعِيفِ
اَسْتِي، مَگْمِ دَ وَسِيْلَهٗ قُدْرَتِ خُدَا قَدْ اَزُو زِنْدَگِي
مُوْنِي تَا دَزِ شُمُو خِدْمَتِ كُنِي.

^۵ خُوْد رَهٗ اَزْمَايشِ كُنِيْد تَا بِنِگْرِيْد كِهٖ دَ اِيْمَانِ
اَسْتِيْد يَا نَهٗ. اَرَهٗ، خُوْد رَهٗ اِمْتِحَانِ كُنِيْد. اِيَا
شُمُو نَمِيْدِنِيْد كِهٖ عِيْسَى مَسِيْحِ دَزِ شُمُو اَسْتَهٗ؟
سِوَايِ كِهٖ دَ اِمْتِحَانِ نَاكَامِ مَنْدَهٗ بَشِيْد! ^۶ اُمِيْدُوَارِ
اَسْتُمْ شُمُو پِي بُبْرِيْد كِهٖ مَو دَ اِمْتِحَانِ نَاكَامِ
نَمَنْدِي. ^۷ و مَو دَ پِيْشِ خُدَا دُعَا مُوْنِي كِهٖ شُمُو
هِيْچِ كَارِ بَدِ رَهٗ اَنْجَامِ نَمِيْدِيْد؛ نَهٗ بَلَدِهٖ اَزِي كِهٖ مَو
اَدْمَايِ تَايِيْد شُدَهٗ مَعْلُوْمِ شُنِي، بَلَكِهٖ بَلَدِهٖ اَزِي
كِهٖ شُمُو كَارِ دُرُسْتِ رَهٗ اَنْجَامِ بِيْدِيْد، حَتِي اِگِهٖ مَو
دَ نَظَرِ مَرْدُمِ تَايِيْد نَشُدَهٗ مَعْلُوْمِ شُنِي. ^۸ چُون مَو
نَمِيْتَنِي كِهٖ هِيْچِ چِيْزِ رَهٗ دَ ضِدِّ حَقِيْقَتِ اَنْجَامِ بَدِي،
بَلَكِهٖ فَقَطِ بَلَدِهٖ حَقِيْقَتِ اَنْجَامِ مِيْدِي. ^۹ چُون

وختیکه مو ضعیف آستی و شُمو قوی آستید،
 مو خوشی مُوکنی. دُعای مو امی آسته که شُمو
 د پُختگی برسید. ۱۰ امزی خاطر ای چیزا ره د
 حالیکه از شُمو دُور آستم نوشته مُونم تا وختیکه
 پیش شُمو مییم قد شُمو د سختی رفتار نکنم.
 چُون قُدرت-و-اِختیاری ره که مولا دز مه دده،
 بلده آباد کدو آسته، نه بلده خراب کدو.

سلام های آخری

۱۱ د آخِر، ای برارو، خوش بشید؛ د پُختگی
 برسید؛ دلگرم بشید، یگ فکر بشید و د
 صلح-و-صفا زندگی کنید و خُدای مُحَبَّت
 و سلامتی قد شُمو بشه. ۱۲ یگدیگه خو
 ره قد رُوی ماخی مُقدَّسانه سلام بُکید.
 ۱۳ پگ مُقدَّسین دز شُمو سلام مُوگیه. ۱۴ فیض
 مولا عیسیٰ مسیح و مُحَبَّتِ خُدا و رفاقتِ روح
 اَلْقُدسِ نَصیبِ پگ شُمو شنه. آمین.